

KRÁSY SLOVENSKA

OBRÁZKOVÝ ČASOPIS SOKOLA, VENOVANÝ PROPAGÁCI A OCHRANĚ PŘÍRODNÝCH
KRÁS, TURISTICE, HOROLEZECTVU, VODÁCTVU, CESTOVNÉMU RUCHU A JASKYNIARSTVU **2**

— Chlapci! Kamaráti! Vidíte to? — a ukázal na riadky, kde stálo: „Chceme čo najúčinnnejšie spolupracovať s pracujúcou pospolitosťou pri odkrývaní a sprístupňovaní podzemných priestorov a krás Slovenska.“

— A čo tým myslíš, Laco? — pýtal sa druhý nechápavo.

— Volajú nás! Chsú získať čím viac priateľov prírody ako sme my! Mali by sme im pomáhať v tejto krásnej veci!

— Myslíš to vážne?

— Celkom vážne!

— Tak poďme! Napíšeme im, že im chceme pomáhať, že prírodu budeme ochraňovať a že budeme hľadať nové krásy našej vlasti, ktoré nie sú ešte odhalené. Píš! . . .

Písal som do redakcie: čo máme robiť, kde sa obrátiť?

Odpoveď sme veľmi čakali. Onedlho i došla. Bola krátka, ale pre nás znamenala celé strany: „Píšte hneď na adresu: Vojtech Benický, tajomník SSS, Lipt. Sv. Mikuláš . . .“ Len toľko, ale ani nemôžeme opísať, akú radosť sme mali. Hneď sme písali druhý list a odpoveď sme čakali ešte netrpezlivejšie. Bol to dlhý list, z ktorého sme mali nesmiernu radosť. Stálo tam (okrem iného): „Slovenská speleologická spoločnosť chce prehĺbiť záujem o jaskyňovedu v čo najširších ľudových vrstvách, vychovávať mladých spolupracovníkov, ktorí by sa stali riadnymi, aktívnymi členmi, a budovať tak z nášho jaskynného bohatstva nedostupný svojráz.“

Sľúbili sme, že sa staneme spolupracovníkmi, aktívnymi členmi SSS, že vždy budeme ochraňovať prírodu, že pomôžeme odhaliť ešte neobjavené krásy našej vlasti. Voláme i ostatných: poďte s nami priatelia, milovníci prírody! Poďte ukázať, že mládež chce pomáhať.

Laco Valach.

Zimné výstupy v Tatrách (Pokračovanie.)

Veľký Ošarpanec — Z stenou (z Kotlinky pod Dračím sedlom). Od spádnicie Motykovej cesty, Z stenou, medzi Veľkým a Malým Ošarpancom, asi 1 dĺžku lana šikmo doľava tiahne sa veľká platňa (smer výstupu). Po dobrých záchytoch asi 15 m hore pod previs. Cezeň fažko a na plošinu pod veľkou platňou. S plošiny asi 5 m hore, ďalej traverz doľava a zase hore do pravého rohu pod voľné previsy. Zpod nich traverzom v. f. doľava a po ľavej strane platne priamo hore (veľmi exponované), asi 40 m na veľký trávnik (potiaľ VI.). Ďalej po tráve a dobre vrstvenom teréne rovno na Veľký Ošarpanec.

Kval. VI, od trávinatej plošiny IV. Prvé prelezenie 2.30 hod. Výška steny asi 200 m.

Arno Puškáš, Gejza Körtevelyessy, Karol Roszay, dňa 5. VII. 1950.

Východná Žeruchova veža — JZ stenou. Na Žeruchovu vežu JZ stenou tiahnu dva žlaby:

a) Výstup pravým žlabom. V dolnej časti vsúva sa do žlabu veľký skalnatý blok. Jeho pravou stenou, resp. kútom 60 m n. f. hore. Ďalší postup ľahším terénom, rovno žlabom pred nami. Po 3. lan. dĺžkach stenu prekonáme vľavo, potom 60 m pod vklínené balvany, ktoré podlezieme vľavo. Mierne doľava na vrchol.

Dolu stena V, žľab III, za 1.30 hod.

Karol Bocek, Vlado Krajňák, dňa 5. VII. 1950.

b) Výstup ľavým žľabom. Vľavo od začernalých skál, s trávniku, kde najhlbšie siaha do steny 35 m hore žľabom. Potom sa žľab rozširuje. Po 50 m rovno cez stenu, ktorou je žľab prerušený. Ďalej cez trávu pod vklinené balvany, ktoré obchádzame po trávinatej lávke doľava a späť doprava cez stenu na trávnaté plošiny. S nich šikmo doľava k oknu. 4 m pod oknom najprv šikmo doprava cez stenu, potom rovno hore do komínika (najťažšie miesto, n. f.), ktorým na trávnatú plošinku. S nej zprava na hrebeň; po ňom na vrchol.

Kval. IV, za 2 hod.

Karol Bocek, Ľuboš Hofírek, dňa 21. VII. 1950.

Malý Kežmarský štít — S stenou, z pravého vhlbenia (viď popis steny v sprievodcovi K. G. — ľavou stenou — vpravo Stanislavského komín) na „Nemecký rebrik“. — V „Y“ nástup do steny pred priehlbínou vľavo hore. 20 m mierne šikmo doľava, vpravo cez stienku a ďalej pôvodným smerom na naklonenú skalnatú plošinu. Stáčame sa doprava, smerom k novej priehlbine, ku ktorej sa priblížime na 8 m. Odtiaľ vľavo cez rozčlenenú stenu a ďalej cez trávnatú plošinu pod previs. Obchádzame ho hneď zprava: 3 m hore, 3 m traverz doľava, znova 3 m hore na malú trávnatú terasu, 2 m traverz doľava (úsek neustále n. f.) a doprava hore k malému previsu. Cezeň šikmo doľava a miernejšie týmto smerom ďalej, potom približne rovno hore do ľahkého terénu, po ktorom na „Nemecký rebrik“.

Kval. V, za 5 hod. Lámová skala, tráva.

Karolína Zlahodová, Karol Bocek, Rudo Prikazský, dňa 6. VII. 1950.

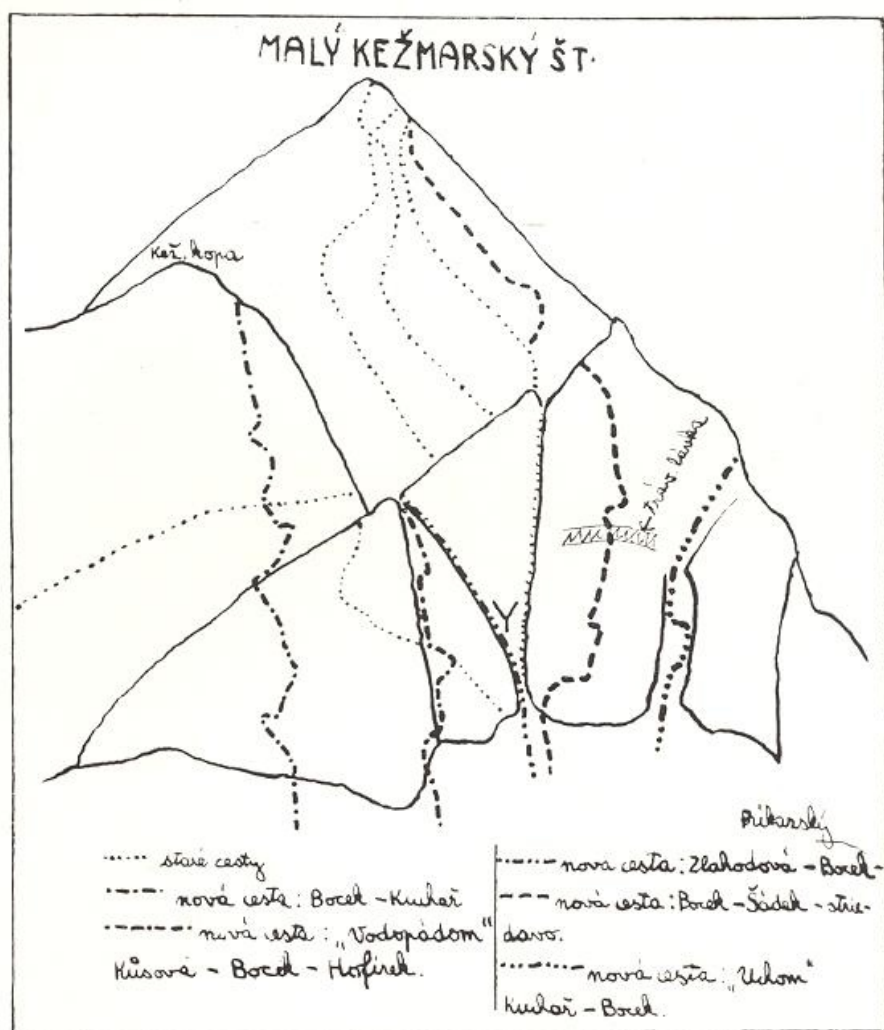
Kežmarská kopa — S stenou. Vpravo od spádnice vrcholu, tiahne sa zpod steny cez násyp, skalnaté koryto. Nástup vpravo od neho. Hore cez skaly a trávu do dna koryta v stene. Opúšťame ho zľava a stenou ďalej do výklenku pod previslými skalami. Obchádzame ich vľavo šikmým žľabom (50 m). Zpät do výstupového žľabu sa dostaneme 5 m traverzom doprava a výstupom 30 m šikmo doprava na terasu pod komínom. Jeho dnom 25 m priamo, potom 10 m po jeho pravom úbočí stále viac von. Cez lištu 8 m traverz doprava a hore pod menší previs. Cezeň vľavo, po 30 m znovu späť do nášho žľabu. Cezeň trochu nahor, skoro ho opúšťame výbežkom doľava, čím sa dostaneme do ľahkého terénu, ktorým na „Nemecký rebrik“. „Nemeckým rebrikom“ ďalej na najbližšiu vyvýšeninu, s ktorej smerujeme k začernalým skalám v stene nad „Nem. reb.“. Ideme dosť pod nimi, výstupom neustále šikmo doprava, až pokiaľ sa dá. Potom 30 m šikmý traverz doľava a hore na lávku (K. G. č. 1283b). Odtiaľ smerom kotla nad nami. Hore mierne doprava na trávnatú lávku, po ktorej zase doľava až na jej koniec. 30 m priamo stenou, potom 30 m žľabom do „kotla“. Balvany v žľabe obchádzame vpravo. Na mieste rozvetvenia žľabu traverz doľava a ľavým ramenom, najprv komínom, potom žľabom pod stenu v ňom. Obchádzame ju traverzom doľava hore na rímsu, po nej tým smerom ďalej, potom na hornú rímsu, po ktorej zase späť doprava na terasu. Žľabom na plošinu vpravo. Ďalej sa žľab znova rozvetvuje. Ľavým ramenom na plošinu, s ktorej smerom na vrchol.

Dolná časť V, horná IV, za 4 hod. (2+2).

Karol Bocek, Radovan Kuchař, dňa 9. VII. 1950.

(Pozn. red.: Podobná cesta je opísaná v K. G. ako č. 1284.)

Malý Kežmarský štít — S stenou, tzv. „Uchom“. V dolnej pravej časti steny ja mohutná priehlbňa, podobná uchu, ktorej dno pokrýva snehové pole. S konca snehového poľa vstup do steny, ktorou 10 m šikmo doprava hore a 5 m traverz doprava, do kúta pod previsom. Cez previs najprv celkom vpravo, potom prechádzame doľava a po ľavej strane ďalej do komína. Jeho dnom 10 m hore, potom 4 m rovno (komin. tech.) a do jeho ľavej strany. Vo výške vyčnievajúceho balvanu 30 m traverz n. f. doľava: najprv 8 m po dobrých chytoch, potom 3 m traverz v lane dolu na trávnaté plošinky, s ktorých zase doľava hore do pôvodnej výšky, odkiaľ

mierny 5 m sostup (traverz) na pohodlnú terasu. Po dobrých stupoch 15 m hore na plošinu pod úzkym, (toho času) vodou pretekaným komínom. Jeho dnom najprv rovno, potom po jeho pravej strane pod previsy, ktoré obchádzame po pravej hrane na šikmú plošinu. Pozor na lámavú skalu! (Skoro 30 m k. f.) 3 m hore, potom šikmo vľavo po skalnatých schodoch pod vlhkú stienku, ktorou hore a žliabkom na terasu vľavo. Žlabom pred nami nahor až na jeho koniec pod hladkú stenu, zpod ktorej doprava na odštiepnuté skaly. S nich vpravo cez stienku (po skobách, k. f.), potom doľava a do žlabu. Lahkým terénom, žlabom doprava na hrebeň a po jeho pravej strane na „Nemecký rebrík“.

Kval. VI, za 10 hod.

Radovan Kuchař, Karol Boček, dňa 10. VII. 1950.

Dračia hlava — V stenou. Nástup v mieste, kde súť najvyššie zabieha do steny. Odtiaľ mierne doľava hore po dobrých stupoch na plošinku pod previsom. Vľavo od previsu je komín, utvorený veľkým odštiepnutým balvanom. Po vonkajšej hrane komína 3 m hore a odtiaľ prekrok do previsu. Po jeho prekonaní dostaneme sa na malú plošinu. S plošinky 30 m hore po kolmej stene na ďalšiu plošinku. Odtiaľ 8 m doľava hore. Dojdeme na strmý trávnatý terén, ktorým 30 m hore pod vreholovú stenu. Stenou voľný prestup na vrehol.

Kval. V, od tráv. III. Pevná skala. Výška steny asi 150 m.

Juraj Šuna, František Kele ml. Prvé prečizenie 1 hod., dňa 10. VII. 1950.

(Pokračovanie.)